

Preek Pinksteren Hand. 2: 1-14, 1 Cor. 13: 1-6

Broeders, zusters,

Het moet wel een wonderlijk gebeuren zijn geweest, op dat Pinksterfeest in het jaar 33 in Jeruzalem. Een geweldige windvlaag, vlammen van vuur, die zich over de discipelen van Jezus verdeelden en dan ook nog die vreemde talen, zodat alle aanwezigen het Evangelie in hun eigen taal te horen kregen. Het trok enorm de aandacht, een gigantische menigte kwam erop af. En straks, als Petrus zijn toespraak gehouden heeft, lezen we dat maar liefst drieduizend mensen tot geloof in de Here Jezus kwamen. Wat hier gebeurt is precies wat Jezus tien dagen geleden voorzegt heeft. Jullie zullen kracht ontvangen als de Heilige Geest over je komt en je zult mijn getuigen zijn..... (Hd. 1:8). Die kracht om te getuigen was wel nodig. Want zo dapper waren die discipelen niet. Bij de gevangenneming van Jezus zijn ze allemaal gevlucht en na de kruisdood van Jezus zaten ze angstvallig bij elkaar op een bovenkamer. Natuurlijk waren ze blij toen ze de opgestane Here Jezus weer terugzagen en zelfs na de Hemelvaart toen Jezus weer naar Zijn Vader ging, lezen we in Lukas 24, waren de discipelen uitzinnig van blijdschap en loofden God voortdurend in de tempel. Maar toch was die blijdschap niet voldoende. Er moest meer gebeuren. Jezus zal eerst de Heilige Geest uitstorten. De discipelen moeten bekleed worden met kracht uit de hoge (Luk. 24:49).

Het is niet zo dat de discipelen nog nooit van de Heilige Geest gehoord hadden, trouwens. Nog niet zo lang geleden heeft Petrus, toen besloten werd dat de lege plaats van Judas opgevuld moest worden, verklaard dat de Heilige Geest door de mond van David had gesproken (zie Hand.1:16). Daarmee verwoordt Petrus hoe men tegen de Heilige Schrift aankeek. De Schrift is door de Geest ingegeven. Dat geloofde men ook al voordat Pinksteren plaatsvond. De Geest was allang werkzaam. De bijbelschrijvers zijn door de Geest geïnspireerd, de oudtestamentische profeten spraken door de Geest geleid, en niet te vergeten, de Here Jezus zelf ontving de Geest bij de doop in de Jordaan en ontving zodoende de kracht voor Zijn verlossingswerk.

Maar wat in de oudtestamentische tijd mondjesmaat gebeurde, gebeurt op de Pinksterdag met grote kracht. De druppels die eerst neervielen, veranderen nu in stromen van zegen. De Geest wordt uitgestort op alle vlees zodat er op die geweldige dag de geboorte plaatsvindt van de christelijke kerk. Het begin van een nieuwe mensheid. Allerlei mensen, uit allerlei volken, met onderling grote verschillen, mogen horen bij de gemeente van Christus. Samen in de naam van Jezus. Dat is precies wat de Geest wil doen. Mensen

samenbinden in Jezus' naam.

We moeten ons niet te zeer blind staren op die windvlaag, die tongen van vuur en dat spreekwonder, maar op wat er daarna gebeurt. Die tekenen zijn het startschot, maar na dat startschot is het de wereld over gaan waaien en dat is nooit meer gestopt en dat zal ook nooit meer stoppen, totdat de laatste gelovige is toegevoegd aan de gemeente en Jezus terugkomt. Het wonder van Pinksteren is niet zozeer dat er tongen van vuur waren maar dat de Heilige Geest vanaf die dag mensen overtuigt dat ze de Here Jezus als hun Verlosser nodig hebben. Die windvlaag, die vuurtongen en die vreemde talen waren een eenmalig teken. Alhoewel het best handig zou zijn als die talen nog steeds op die manier voorkwamen. Ik heb wel eens geprobeerd het Evangelie uit te leggen in het Duits aan een campingbeheerder, maar dan merk je al heel gauw dat je woorden te kort komt. Op zo'n moment zou ik graag vloeiend Duits spreken, maar helaas, het bleef gebrekkig, ook toen. Ook de mensen van Wycliffe die de bijbel vertalen in allerlei vreemde talen, zullen eerst aan studie moeten doen. De Geest geeft de talen niet vanzelf. Dat was het wonder toen, op de eerste Pinksterdag.

Ik heb het allemaal niet kunnen voorlezen, maar als je de toespraak van Petrus leest, dan lees je dat de uitstorting van de Geest alles te maken heeft met Jezus en Zijn verlossend werk. De Heilige Geest is de Geest van Christus! Petrus vertelt over de kruisdood van Jezus, de opstanding van Jezus en de Hemelvaart van Jezus. Deze Jezus is de Heer, de Christus, de Messias die komen zou (36). En dat is wat zijn toehoorders moeten gaan geloven.

Na de toespraak van Petrus vragen de mensen dat ook: Wat moeten wij doen? Ze begrijpen maar al te goed dat deze preek van Petrus om een reactie vraagt.

Het antwoord is helder: Bekeert u en laat u dopen. Sommigen menen hier een volgorde in te moeten lezen. Eerst bekeren, dan dopen. Naar mijn mening leg je dan te veel in deze tekst. Logisch dat er eerst bekering moest plaatsvinden. Als we nu in een omgeving waar nog geen christendom is een gemeente stichten worden de eerste christenen ook pas gedoopt na hun bekering, niet eerder.

De vraag of daarna hun kinderen ook gedoopt mogen worden is een andere discussie. Hier, in deze situatie, waar nog geen christelijke gemeente bestond en de christelijke doop nog nooit was toegepast, worden mensen uiteraard gedoopt na hun bekering. En als ze zich bekeren ontvangen zij de Heilige Geest. Dat belooft Petrus erbij. En wat was nu de uitwerking van het feit dat de Heilige Geest in hun leven kwam? Ik denk dat dit de meest relevante vraag is, als we stilstaan bij het Pinksterfeest. Die gebeurtenissen op die

Pinksterdag waren spectaculair. Maar ze waren vooral een startschot! Het begin van een gigantisch werk van de Geest. Een werk dat nog altijd doorgaat. Ook vandaag. En dat maakt Pinksteren ook relevant voor vandaag.

Een aantal weken geleden heb ik gepreekt in de gemeente over de gevolgen van de zondeval. Door de verleidingen van de slang vielen Adam en Eva in zonde. Vanaf dat moment was de wereld een wereld van disharmonie, van chaos, van zonde en dood. Er kwam scheiding tussen God en mens. Het contact werd verbroken. De open relatie die Adam en Eva met hun Schepper hadden werd dusdanig verstoord dat het niet langer meer mogelijk was om God onder ogen te komen. Behalve dat de mens vanaf dat moment in een gebroken wereld moet leven waar de dood huishoudt, stierf hij ook geestelijk. Ik heb in die preek ook verteld dat God toen al, in het paradijs een verlosser beloofde. Die belofte is vervuld met de komst van de Here Jezus en nu, mag dankzij de Heilige Geest, die geestelijke dood, die toen ontstond, weer opgeheven worden. De mens mag opnieuw geboren worden. Hij mag verzoend worden, zijn schuld wordt weggenomen, en nu God zelf, door Zijn Geest in ons leven komt, is er herstel in relatie. Er is weer contact mogelijk. We zijn weer op de goede golflengte terecht gekomen. De Heilige Geest opent je ogen voor het verlossingwerk van Christus en begint een vernieuwend werk van binnenuit.

En dat heeft ieder mens nodig. Zelfs een Nicodemus, een man die een van de grootste bijbelleraars was in Israël, moest van Jezus aanhoren dat hij opnieuw geboren moest worden (Joh.3). En dat geldt dus ook voor ons! Nicodemus geloofde al in God, Hij geloofde ongetwijfeld in de schepping, Hij geloofde in de Bijbel als woord van God, maar Hij was niet wedergeboren! Daarvoor is bekering nodig. Bekering zou je de menselijke daad kunnen noemen, die op het moment van wedergeboorte plaatsvindt. Bekering en wedergeboorte horen onlosmakelijk bij elkaar. Bekering is de menselijke keuze om je vertrouwen op Jezus' verlossingswerk te stellen, wedergeboorte is het vernieuwende werk van de Heilige Geest, waardoor een mens een nieuwe schepping wordt. En gaandeweg dat proces van vernieuwing vindt er groei plaats. Je liefde voor de Here Jezus groeit. Je gaat meer en meer beseffen hoe geweldig veel Hij voor jou heeft gedaan. Hoe diep Hij is gegaan om jou persoonlijk dat nieuwe leven te schenken. Misschien is dit ook wel een goed moment om jezelf die vraag te stellen:

Ken je dat?

Ken je er iets van dat door het besef van Gods liefde voor jou ook in jouw hart de liefde voor Hem toeneemt?

Groeit er bij jou ook het verlangen om ècht voor Hem te leven?

Want dat is wat God graag ziet gebeuren. Hij wil je niet alleen maar redden uit je ellendige toestand, je wordt niet gered om gered te worden, maar Hij wil je redden zodat je met Hem mee kunt doen. God wil je graag inschakelen. Hij heeft niet alleen jou lief, Hij heeft de hele wereld lief. En wil dolgraag de Boodschap van verlossing en verandering de wereld inbrengen door mensen die weten wat het is om verlost en veranderd te zijn! De Geest wordt niet aan jou gegeven zodat je met de hakken over de sloot in de hemel kunt komen. De Geest wordt jou gegeven om door jou heen Jezus zichtbaar te maken in de wereld, zodat nog veel meer mensen Hem mogen leren kennen.

En ook dat heeft alles met de Heilige Geest van Pinksteren te maken. Want de Geest is niet alleen aan ons gegeven om geloof in ons hart te werken, dat eerst, maar ook om ons toe te rusten. Vandaar dat in het Nieuwe Testament ons verteld wordt over de zogenaamde gaven van de Geest. Gaven zijn unieke bekwaamheden, die de Geest aan gelovigen geeft om te gebruiken tot Gods eer, tot opbouw van de gemeente, om als gelovigen elkaar mee te dienen. En daar geeft de bijbel op verschillende plaatsen onderwijs over. Vooral 1 Corinthiërs 12 en Romeinen 12 zijn heel bekende gedeeltes. En toch heb ik de tweede lezing niet uit 1 Cor. 12 gedaan, maar uit 1 Cor. 13. Want in die gemeente van Corinthe was men zich best heel goed bewust van de gaven van de Geest. In het begin van de brief staat de gemeente ten aanzien van enkele gave tekort kwam (1:7). De gaven functioneerden volop. Maar in plaats van dat men de gaven zag als sieraden voor de gemeente waarmee men God kon eren en elkaar dienen, zag men de gaven als zaken waarmee men zichzelf in de schijnwerpers kon zetten. De gaven functioneerden wel, maar men ging er verkeerd mee om. Dat kan dus! De samenkomsten van de gemeente waren een chaos, vandaar dat Paulus orde op zaken stelt en mensen het zwijgen oplegt. En midden in dat onderwijs over de gaven staat dan ineens 1 Corinthe 13. Een overbekend loflied op de liefde. Maar wel geschreven als reactie op het gedrag van die Corintiërs. In Corinthe waren vooral veel mensen die het spreken in tongen, een overstaanbare gebedstaal, belangrijk vonden. Men had er een demonstratie van gemaakt. Kijk mij eens geestelijk zijn. In hoofdstuk 14 keurt Paulus deze gebedstaal niet af, maar hij relativiseert hem wel. Want juist voor deze gave geldt dat hij tot stichting van jezelf is, terwijl de stichting van de gemeente belangrijker is. Vandaar dat Paulus begint met: al was het dat ik met de taal van mensen of engelen sprak, maar ik had de liefde niet, ik was niets. Mijn gebedstaal zou zonder de liefde niet meer zijn dan klinkend koper of een schallend cimbaal zijn. En wat

voor de gebedstaal geldt, geldt ook voor het profeteren. Profeteren is opbouwende woorden namens God spreken tot de gemeente. Dat kan een kort woord, toegepast op de gemeente zijn, maar ook een uitleg van Gods woord. Maar ook voor ons profeteren geldt dat het zonder liefde zinloos is. En dat geldt evenzeer voor de gave van geloof. Daarbij moet je denken aan 'ergens geloof voor hebben dat iets tot stand komt'. Het gaat dus niet om wel of niet gelovig zijn. Maar soms krijgt iemand van de Heilige Geest ergens geloof voor. Maar ook dan is het leeg als het niet met liefde gepaard gaat. Al die mooie dingen van de Geest zoals de gebedstaal, de profetische woorden en geloof dat bergen verzetten kan stelt niets voor als er geen liefde is. Wat.....al gaf ik mijn lichaam als martelaar, het stelt werkelijk helemaal niets voor als het niet gepaard gaat met liefde. Paulus wijst de gaven absoluut niet af in zijn brief, maar wijst wel een verkeerd gebruik van gaven af. Ons al dan niet onder de leiding van de Heilige Geest staan wordt niet alleen maar gekenmerkt door de gaven die je praktiseert, maar door de houding waaruit je met je gaven omgaat. Want de Geest wil juist Jezus in de gemeente zichtbaar maken. Jezus, wiens hele aardse leven gekenmerkt werd door zelfopofferende liefde. Jezus zocht nooit zichzelf, zocht nooit eigen eer, maar altijd de eer van Zijn Vader. Die liefde en die houding van Jezus mag zichtbaar worden in de gemeente. in feite zou je alles wat over de liefde staat in 1 Corinthe 13 op Jezus kunnen betrekken.

De liefde is geduldig – Jezus is geduldig

De liefde is vriendelijk – Jezus is vriendelijk

De liefde pronkt niet – Jezus pronkt niet

De liefde doet niet gewichtig – Jezus doet niet gewichtig

De liefde handelt niet ongepast – Jezus handelt niet ongepast

De liefde zoekt niet haar eigen belang – Jezus zoekt niet zijn eigen belang

De liefde wordt niet verbitterd – Jezus wordt niet verbitterd

De liefde denkt geen kwaad – Jezus denkt geen kwaad

De liefde verblijdt zich niet over ongerechtigheid – Jezus verblijdt zich niet over ongerechtigheid

De liefde verheugt zich over de waarheid – Jezus verheugt zich over de waarheid.

De liefde waar Paulus het in 1 Corinthe 13 over heeft wordt in Galaten 5 een vrucht van de Geest genoemd. Als we kijken naar wat de Geest in ons uitwerkt dan heeft de vrucht te maken met wie we zijn door de Geest en gaven met wat we doen door de Geest. Paulus zet hier 'wie we zijn' voorop.

Broeders, zusters, we hebben op deze Pinksterdag best heel wat de revue laten passeren over de Heilige Geest. Die Geest die op Pinksteren werd uitgestort maakt in de eerste plaats duidelijk wat Jezus' verlossingswerk inhoudt. God wil nieuw leven geven, wil ons nieuwe mensen maken, ons opnieuw geboren laten worden, zodat we verlost kunnen worden uit de zondige toestand die sinds Adam en Eva ook ons deel is. We hebben Adams zondige natuur geërfd, daar hoeven we niets voor te doen, dat ben je gewoon. In de kerken is veel gediscussieerd of dat dan ook betekent dat je al vanaf je geboorte straf verdient, omdat je als zondig mens geboren wordt. Vandaar ook dat er allerlei discussie ontstond of de doop van kinderen misschien kon redden van de erfzonde. De bijbel spreekt vrijuit dat wij als erfgenamen van Adam de zondige natuur erven, maar nergens dat wij daardoor ook strafwaardig zijn. We worden strafwaardig door wat we zelf verkeerd doen. En het is ook absoluut zeker dat we gaan zondigen. Adams nageslacht gaat vanzelf zondigen. Dat hoeft je ons niet te leren. Sinds Adam is die zondige natuur ons deel.

Maar sinds Pinksteren is er dankzij de tweede Adam nieuw leven beschikbaar. Leven door de Geest. En dankzij die Geest mogen we als nieuwe mensen meewerken aan Gods grote verlossingsplan. En God geeft daar prachtige gaven voor, genadegaven heten ze letterlijk, uit genade geschonken, gekregen om Jezus zichtbaar te maken. Maar we hebben ook gehoord dat de manier waarop we met deze gaven omgaan bepalend is of we ze daadwerkelijk tot Gods eer inzetten of niet.

Liefde is de basis! Eigenlijk de basis van het hele Evangelie. God had de wereld lief. Uit liefde gaf Hij Zijn Zoon. En die liefde van God is door de Heilige Geest in onze harten gestort. Zo zegt Romeinen 5:5 dat.

Pinksteren vieren is terugkijken naar die bijzondere dag, dat het begon te waaien in Jeruzalem. Zeker.

Maar Pinksteren vieren is vooral zichtbaar maken dat Gods Geest nog altijd aan het werk is. Ook hier als we God en elkaar van harte liefhebben! Laten we maar hopen en bidden dat Gods Geest blijft waaien. Ook hier onder ons, ook in jouw persoonlijke leven.

AMEN